

අනුරාධපුර හා පොළොන්නරු යුගයේ ලක්දිව පැවති නාට්‍ය කලාවේ ස්වභාවය
පිළිබඳ විමසීමක්
සුමාලි තක්ෂිලා ගුණසේකර, ඒ. පී.¹

මෙරට අතීතයේ පටන් විකාසනය වූ නාට්‍ය කලාවක් පැවතියේ ද යන්න විමර්ශනය කළ යුතු ප්‍රස්තුතයකි. විශේෂයෙන් ම අනුරාධපුර හා පොළොන්නරු යුගයන්හි මෙරට නාට්‍ය කලාවක් පැවතියේ ද, පැවතියේ නම් එහි ස්වභාවය කෙබඳුදැයි අධ්‍යයනය වැදගත් වේ. අනුරාධපුර යුගය වන විට ලක්දිව පුරා බුදුදහම ව්‍යාප්ත ව තිබුණු අතර බෞද්ධාගමික පුදපූජා ආඥාපිටක නාට්‍ය කලාවේ ප්‍රභවයට මඟ සැලසුණු අයුරු නිරීක්ෂණය කළ හැකි ය. මෙරට බෞද්ධ වන්දනාමානවල නාට්‍යමය රංගනයට ප්‍රමුඛස්ථානයක් හිමි වූ අතර මේ ආසුරෙන් බිහි වූ නාට්‍ය කලාවේ ස්වභාවය පිළිබඳ ව අපගේ අවධානයට ලක් විය යුතු ය. අනුරාධපුර සමයේ රජ දරුවන් නාටක ජනයා පිරිවරාගෙන සිටි බවට ද කරුණු හඳුනාගත හැකි අතර කාවන්තිස්ස රජතුමා සමඟ මහා මංගල චෛත්‍යයේ ධාතු නිධානෝත්චසයට ද රුවන්මැලි සෑය නිමවන අවස්ථාවට ද නාටක ජනයාගේ සහභාගිත්වය ලැබුණු බව දක්නට ලැබේ. අනුරාධපුර හා පොළොන්නරු යුගයන්හි මෙරට පැවති නාට්‍ය කලාවේ ස්වභාවය පිළිබඳ කරුණු විමසීමේ අරමුණින් සිදු කරනු ලබන මෙම පර්යේෂණයේ දී එම යුගයන් පිළිබඳ රචිත විවිධ සාහිත්‍යමය හා ඓතිහාසික කෘති ප්‍රධාන මූලාශ්‍රය වශයෙන් භාවිත කෙරුණු අතර ලක්දිව නාට්‍ය කලාවේ ප්‍රභවය පිළිබඳ රචිත කෘති ද්විතීයික මූලාශ්‍රය වශයෙන් පරිශීලනය කෙරිණි. මෙම මූලාශ්‍රය මගින් අනාවරණය වූ පරිදි වර්තමානයේ මෙන් දියුණු වූ විදේශීය නාට්‍ය කලාවක් එකල දක්නට නොලැබුණු බව පෙනේවා දිය හැකි ය. පුද පූජා ආශ්‍රිත ව ගොඩනැගුණු නාට්‍ය කලාවේ ආරම්භයට මං සලකුණු තනා දෙන අකාරයේ නාට්‍ය කලාවක් අනුරාධපුර පොළොන්නරු යුගයන්හි පැවති බව මෙහි දී තහවුරු වේ.

ප්‍රමුඛ පද: පුදපූජා, නාටක ජනයා, ලක්දිව නාට්‍ය, අනුරාධපුර යුගය, පොළොන්නරු යුගය,

1 ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) දෙවන වසර. සිංහල අධ්‍යයනාංශය.